

Forslag til forespørgselsdebat om hvordan man kan udvikle bæredygtig- tig turisme?

(Inuit Ataqatigiits Inatsisartutgruppe)

Indledningsvis ønsker vi at takke forslagsstillerne Inuit Ataqatigiit.

Der har i en årrække været bestemt at erhvervslivet skal bestå af 4 søjler her i landet og det er beklageligt, at vi mangler lovgivningsmæssige rammer. Hvis man ser bort fra at Naalakkersuisut under forårssamlingen blev pålagt at udarbejde en redegørelse med henblik på at afdække, hvordan lovgivning og administrative strukturer mv. kan indrettes for at sikre hjemmehørende bestemmende indflydelse i selskaber der arbejder inden for turismen, er det negativt, at vi mangler lovgivningsmæssige rammer for turismeindustrien.

For allerede næste år, vil lufthavne til milliarder af kr. være færdigbygget og man forventer og har som mål, at turismen vil blive øget, hvorfor det er vigtigt at man sikrer en veltilrettelagt turismesatsning.

Hvis vi fortsætter som nu og blot afsætter 29 mio. kr. til turismeudvikling hvert år, vil turismen fortsætte være meget lidt til gavn for borgerne, og vi skal sikre at landskassens tilskud også vil få gavnlige konsekvenser for samfundet.

Hvis turismen skal blive en succes ønsker Inuit Ataqatigiit gavnlige tiltag rette mod turismefaget, hvorfor vi for nyligt indkaldte turismefolk som havde været beskæftiget i faget i mange år og lod dem holde foredrag, og det vi kunne konstatere var, at vi manglede lovgivning som vi må sørge for at denne bliver en realitet.

INUIT ATAQATIGIIT INATSISARTUNI

I Visit Greenlands udgivelse i 2018 om turismeudviklingen 2021-2024 havde turismeerhvervet fremsat 11 henstillinger til politikerne, og når man kikker på disse, kan man bemærke at der er mangler på den nuværende lovgivningsmæssige rammer, bæredygtig udvikling er den god mål, men hvis den skal nås, skal vi debattere bæredygtighed ud fra forskellige parametre, om hvordan natur og miljø kan være bæredygtige? Hvad skal vi gøre for at drive turisme med minimal forurening? Kan vi lære af Island? Skal vi begrænse antallet af turister pr. år, hvor vi sætter et maksimum? Man kan fastsætte antal ud fra bæredygtighedshensyn om hvor meget natur og miljø kan bære.

Hvis vi skal have gode turismetilbud og hvis vi skal værdsætte vores nationale identitet, kan vi drive turisme ud fra vores kultur og ud fra vores forfædres historie, fordi vi har særegne forfædre, har særegent levevis og der mangler vi at fortælle vores børn om vores forfædres historie, hvor vi skal minde om hvor vigtigt det er at vi gør det, for enhver der er sin historie bekendt vil have bedre mulighed for udvikling, idet baggrunde har stor betydning for livet samt at vi skal videregive vores historie til den næste generation.

Der skal tænkes på økonomisk bæredygtighed, og ud over de 29 mio. kr. jeg nævnte tidligere, skal der også bevilges andre midler til brug for den videre udvikling, vi skal have styr på hvad vi kan få for disse penge, og turismefaget i dele af landet er på udenlandske hænder, de kommer om sommeren og arbejder intensivt med udenlandske turister for så at vende hjem igen. Hvor ville det være positivt hvis vi havde flere lokale turismefolk der kan arbejde året rundt. Der må være mange penge i turismefaget, når stige antal turismefolk kommer her til og vi skal spørge os selv, hvilke krav vi skal stille for dem?

Skal vi begynde at kræve gebyrer for turismefolk der kun kommer om sommeren og skal vi kræve afgift for at de benytter arealer her i landet? Skal vi fremsætte

INUIT ATAQATIGIIT INATSISARTUNI

krav om, at der skal være lokalmedejerskab når disse folk kommer udefra og stifter virksomheder?

Eller skal vi bare fortsætte som hidtil, hvor vi bare lader dem bruge vores land "gratis"? De benytter ikke kun arealer, for nu er de begyndt at anskaffe sig fartøjer, hvor de sejler turister og dermed benytter vores farvande og man må spørge hvad vi får ud af dem? Ja de arrangerer kajakture, og vi som ynder at kalde os efterkommere af store kajakroere bliver agterudsejlet hvis ikke vi gør noget. Vi skal ikke nøjes med, at vores landsmænd får beskæftigelse om sommeren og sætter kun vores lid til deres skattebetalinger, vi skal kræve meget mere, for vi kan bare ikke lade udlændinge benytte vores land kvit og frit.

Vi kan mærke de udviklingstiltag som udlændingene har gjort, men det vi mangler er, at vores landsmænd selv bliver en del af denne udvikling og er en aktiv del af denne udvikling, som kan være bedre og mere synlige uddannelsesmuligheder, idet vi allerede har Campus Kujalleq som har en "ny" uddannelse for turismeguidere. Der har efterhånden flere fået deres uddannelse, men vi mangler at realisere den efterfølgende skridt, som er at man selv opstarter virksomhed og vi venter spændt på at det sker.

Vi bor i et vidtstrakt land og når de nye atlantflughavne er bygget skal vi sikre at bane vej for at man i Sydgrønland, Østgrønland og i Nordgrønland sikrer en turismeudvikling, for vi må arbejde for, at alle turister ikke kun har Nuuk eller Ilulissat som slutdestination, hvor vi skal sikre, at andre destinationer får en positiv udvikling som turismedestinationer.

I Sydgrønland har fåreholderne udviklet en særlig koncept, og vi skal sikre at der er udvikling for turismen i Sydgrønland, f.eks. ved gode muligheder for videre rejse ved ankomst, veje, kajanlæg, flyvepladser, restaurationer, overnatningssteder, oplevelser og service, for vi hører, at fåreholderne er i stand til at løfte denne opgave, og man siger at lignende tiltag ikke er så velsmurte i

INUIT ATAQATIGIIT INATSISARTUNI

byerne, for vi må kunne sikre en god og koordineret samarbejde fra det øjeblik turistene ankommer også til det øjeblik turistene flyver ud af landet. Også Inughuits særegne levevis er i sig selv et godt potentiale og der er vejen at vi sikrer en god beflyvning, som for nuværende kan være besværlig for os lokale.

Krydstogt turismen er i fremgang, og når vi skal sikre at der ikke kommer færre fremadrettet, må vi koordinere den gode modtagelse fra sted til sted. Hvilke krav skal vi stille arrangørerne af krydstogtturisme? I andre lande, eksempelvis Alaska, kræver man at man slukker for motorerne og kun benytter sejl inde i fjordene for at mindske forureningen. Vi skal tjene flere penge på krydstogtturismen. Man siger at hver turist lægger 400 kr. i samfundet og man må sige, at beløbet ikke er noget at råbe hurra for, idet skibene forurener hvor end de sejler. Vi afkræver miljøafgift fra vores borgere, kan nogen fortælle mig hvorfor vi ikke fremsætter lignende krav til skibene?

Vi skal sikre at der er turismeaktiviteter året rundt, måske kan det ske gennem et godt samarbejde med andre lande. Der er gode destinationer i hele landet, blandt andet bygder, hvor vi har bygdeborgere som er i stand til at løfte denne opgave, hvor fangstture og kaffemikarrangementer som er dagligdagsrutiner for os er noget helt nyt for turisterne og det kunne vi tilbyde, og hvis der skal sikres mere erhvervsaktivitet må vi bane vej for det.

turismeindsatsen skal sikre at turistene får en oplevelse der er udgiften værd og som har den fornødne kvalitet og gode oplevelser, hvor vedkommende kan anbefale en tur til Grønland og hvor vedkommende også vil ønske endnu en rejse hertil.

Der skal være kvalitet på den service vi yder og der skal være gode overnatningssteder, for der er steder hvor overnatningsfaciliteterne ikke lever op til nutidens krav, hvor de opkræver en pris der ikke matcher kvaliteten. Vi skal have et sikkert produkt hvor medarbejderne er faglærte og evner faget og

INUIT ATAQATIGIIT INATSISARTUNI

vi skal finde ud af, hvordan vi her i landet kan få en større indtægt fra de turister der kommer til landet?

Jeg vil ikke sige, at det er de udenlandske turistfolks skyld, vi skal lære hvad de er dygtige til og vi skal lade os inspirere af, at slet ikke sætter deres lid til myndighederne men klarer alting selv. For vi har brug for at skulle klare os selv, uden hjælp fra det offentlige, for hvis vi skal stå selv, er der ingen andre der vil holde os oprejste. Vi må væk fra den tankegang at det offentlige klarer alt for os.

Hvordan sikrer vi at de lokale bliver en større del af turismeerhvervet her i landet? Skal vi stille krav om kvalitet på overnatningsstederne? Skal vi sætte en grænse for hvor mange turister vi kan modtage om året? Hvordan sikrer vi at vi ikke blot er tilskuere til erhvervet?

Hvad med vores madkultur? Vi har særegne, velsmagende madvarer som ovenikøbet er økologiske, som er eftertragtede i udlandet, og det forunderlige er, at vores lokale restauranter ikke tilbyder dem i større grad, vi skal sikre at landets restauranter i større grad har lokale madvarer på menuen. Skal vi ikke sætte en minimumskrav om antal lokale retter som restauranterne skal tilbyde gæster?

hvordan sikrer vi, at vores kunstnere kan sælge mere til turisterne? Hvis jeg tager Island og Finland som eksempel, sælger de i meget større grad deres særegne varer, hvor Island sælger deres is som drink og hvor Finland sælger rensdyrtakker som oplukkere og hvor de også sælger rensdyrskind, men hvor vi her i landet kun betragter dem. Jeg har konstateret at der mangler forløb hvor kunstnerne kan lære at tjene penge fra turismen og dette er en af de ting vi skal gøre noget ved.

INUIT ATAQATIGIIT INATSIARTUNI

Der kommer sejlskibe til vores land og hvem holder øje med disse? For vi hører at de indsamler sten og fugleæg. Hvordan skal vi holde øje med dem? Kan vi kræve at de anløber Nanortalik før de sejler hjem, sådan at vi sikrer at skibene bliver undersøgt?

Målet skal være en turisme der gavner vores land økonomisk, som ikke skader naturen, hvor vi gennem forbedring af vores anseelse som verdens reneste land også kan få en god indtægt fra turisterne.

Vi skal have en vilje til at skulle tilbyde vores levevis, vores forfædres levevis, deres evner til at kunne klare livet i den barsk natur som dog er ren. Vi skal dygtiggøre os for selv at kunne drive turisme i større grad end nu gennem god udnyttelse af det vi har og som vi dermed i samarbejde overdrager disse evner til vores efterkommere.

Vi skal af sikkerhedsmæssige grunde sætte et antal på de turister der kommer. For er vi klar, hvis et skib med 3000 passagerer kommer i nød i Østgrønland? Sådanne ting skal vi have på plads.

Med disse bemærkninger på vegne af Inuit Ataqatigiit ser vi frem til en livlig debat.

tak